

Ngày 30 tháng 10 năm 2023

Cô-lô-se 3:12-13 (3)

Chủ đề: *Nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em*

Trọng tâm: Chữ **phàn nàn** chép trong câu 13, nguyên văn là *môi bất hòa (a quarrel)*, nghĩa là có sự không hiệp một với nhau, hoặc bất đồng quan điểm, điều đó sẽ mở cửa cho ma quỷ kiện cáo giữa người này với người kia, gây sự chia rẽ. Mỗi người phải ý thức được thân phận mình vốn ra từ Chúa, còn thân thể xác thịt của mỗi người đều đã từng bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ và hết thấy mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và như vậy, chẳng có người nào là tốt hơn người khác để nhờ cái tốt đó mà được đối xử tốt hơn người khác, vì Kinh-Thánh có chép: *Thà xưng Đức Chúa Trời là thật, còn loài người là giả dối*. Vậy nên khi có sự bất đồng, thì trước khi mở miệng tranh luận, hãy xem lại chính mình vốn chẳng ra gì mà Chúa vẫn thương xót còn những người khác cũng do Chúa mà được dựng nên và Đức Chúa Jê-sus Christ đã đổ huyết Ngài để cứu chuộc họ cũng như cứu chuộc mình mà mọi người đều sẽ phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ và người ta phải khai trình mọi sự mà người ta đã phạm đang khi còn sống trên đất này. Thế thì mọi người phải chấp nhận nhau và tha thứ nhau, vì mọi linh hồn đều ra từ Chúa và mọi người đều đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn trong bụng mẹ, nên mọi người đều đã từng làm tội mọi cho tội lỗi, thì ngày nay nhờ ơn Chúa mà chúng ta được cứu chuộc, vậy thì mỗi người đừng bắt người khác phải vâng phục ý của xác thịt mình, mà chính mình cũng phải học hỏi người khác nữa, vì nếu mình không có sự hiểu biết ý muốn của người khác thì làm sao mình có thể thông cảm và dung hoà với mọi người? Ma quỷ không muốn người ta làm hoà với nhau, vì nếu người ta không làm hoà với nhau, thì chúng sẽ nhân dịp mà gây chia rẽ và cầm buộc người ta trong sự ganh tỵ như Ca-in khi xưa vậy. Vậy nên hãy vì Danh Chúa mà tha thứ nhau và hãy chúc phước cho nhau, vì những ngôn ngữ thuộc về sự yêu thương khi được nói ra khỏi miệng chúng ta, thì Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho các lời đó được thành, vì Đức Chúa Trời sẽ đãi người ta tuỳ theo các lời Ngài đã nghe miệng người ta nói ra và các lời được Đức Chúa Trời chúc phước cho sẽ huỷ phá sự chia rẽ, sự hận thù, là những sự thuộc về bốn tánh của ma quỷ. Kinh-Thánh có chép: *Kìa, anh em ăn ở hòa thuận nhau thật tốt đẹp thay! Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đầu, chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, chảy đến trên áo người; Lại khác nào sương móc Hết-môn Sa xuống các núi Si-ôn; Vì tại đó Đức Giê-hô-va đã ban phước, tức là sự sống cho đến đời đời*. Khi chúng ta tha thứ nhau, thì phải nói thành lời, là nhân danh Chúa Jê-sus mà nói lời tha thứ và cũng đừng quên nhân Danh Chúa mà chúc phước cho nhau, vì các lời lành đó luôn được Chúa chúc phước cho, cả người nói và người nghe. **Kinh Thánh tham khảo:** Dân Số Ký 14; Thi-Thiên 133; 2 Cô-rinh-tô 5;

Ngày 31 tháng 10 năm 2023

Cô-lô-se 3:14

Chủ đề: *Những trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương (put on charity), vì là dây liên lạc của sự trọn lành.*

Trọng tâm: Nguyên văn câu này là: *Những trên hết những sự này, hãy mặc lấy sự nhân từ (put on charity) là mối liên kết của sự trọn vẹn*. trong nhiều trường hợp, vì theo luật pháp, theo nguyên tắc mà người ta phải bỏ qua cho xong chuyện, nhưng trong lòng thì ầm ứ, vì người ta không có sự hiểu biết về các nguyên tắc thánh trong Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời là Đấng Biết và làm chứng và Đức Chúa Trời cân nhắc cái lòng của người ta, nên những sự tha thứ theo hình thức bị bắt phải làm như vậy khiến người ta phải làm theo đó, sẽ không được Chúa chấp nhận. Người nào không hết lòng tha thứ anh em mình, thì chính người ấy tự trói buộc mình vậy, như Kinh-Thánh có chép: *Vậy nên, nước thiên đàng giống như vua kia, muốn tính sổ với các đầy tớ mình. Khi vua khởi soát sổ, thì có người đem nộp một tên kia mắc nợ vua một vạn ta-lăng. Bởi vì người chẳng có gì mà trả, thì chủ dạy bán người, vợ con và gia tài người, để trả nợ. Kẻ đầy tớ này bèn sấp mình xuống nơi chân chủ mà xin rằng: Thưa chủ, xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả hết! Chủ bèn động lòng thương xót, thả người về, và tha nợ cho. Nhưng khi đầy tớ đó ra về, gặp một người trong bạn làm việc, có thiếu mình một trăm đơ-ni-ê, thì nắm bóp cổ bạn mà nói rằng: Hãy trả nợ cho ta! Người bạn sấp mình xuống mà nài xin rằng: Xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả cho anh. Song người chẳng khứng, cứ việc bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ. Các bạn thấy vậy, buồn lắm, đến thuật lại cùng chủ mình mọi điều đã xảy ra. Chủ bèn đòi đầy tớ ấy đến mà nói rằng: Hỡi đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết nợ cho người, vì người cầu xin ta; người há lại chẳng nên thương xót bạn làm việc người như ta đã thương xót người sao? Chủ nổi giận, phú nó cho kẻ giữ ngục cho đến khi nào trả xong hết nợ. Nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha lỗi cho anh em mình, thì Cha Ta ở trên trời cũng sẽ xử với các người như vậy. Mặc lấy sự nhân từ là nhớ lại sự nhân từ mà Đức Chúa Trời đã làm cho mình mà làm theo điều Chúa đã làm cho mình khi đối xử với mọi người, vì hết thấy mọi sự đã, đang hoặc sẽ xảy đến với loài người, đều do Đức Chúa Trời cho phép để dạy dỗ loài người, vậy nên hãy gieo những sự thuộc về sự nhân từ, sự thương xót, để khi những sự mình không muốn nhưng lại xảy đến như đã xảy đến với những người khác, thì nhờ những sự nhân từ, sự thương xót mình đã gieo trước đó mà chúng ta được giải thoát chẳng, vì ai gieo giống chi, sẽ gặt giống ấy. *Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh để đâu; và ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. Chớ một nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nãi, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt. Vậy, đang lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.* **Kinh Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 18, Ga-la-ti 6; Gia-cơ 2;*

Ngày 1 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:15

Chủ đề: *Nguyên xin sự bình an của Đấng Christ cai trị trong lòng anh em, là bình an mà anh em đã được gọi đến để hiệp nên một thể;*

Trọng tâm: Nguyên văn là *Nguyên sự bình an của Đức Chúa Trời - And let the peace of God* cai trị ở trong lòng của người tin Chúa, nghĩa là sự hòa bình, sự bình tịnh, sự thịnh vượng, là các nguyên tắc thánh của Lời Đức Chúa Trời luôn ngự trị trong lòng của người tin Chúa, luôn được nghĩ đến, luôn được nghe nói đến trong cuộc sống của người tin Chúa và đó là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời luôn được thấp sáng nơi linh hồn của người tin Chúa, khiến quyền lực của sự tối tăm không thể len lỏi vào trong lòng, trong trí của người tin Chúa, khiến mọi người được hiệp một trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ. Lẽ thật này ít người biết đến vì người ta luôn sử dụng trí khôn của xác thịt mình, dạy nhau về đạo đức, là một sự trừu tượng ai muốn hiểu thế nào tùy ý. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sẽ soi sáng nơi tâm trí, còn được gọi là tấm lòng của người ta, khiến người ta nhận biết mình là tuyển dân của Đức Chúa Trời thì phải làm theo Lời Đức Chúa Trời và ý tưởng đó không phải của xác thịt, nhưng là tiếng của Đức Thánh Linh dắt dẫn linh hồn người tin Chúa thực hành bốn phận của mình, là con trai của Đức Chúa Trời. Phần nhiều người tin Chúa tự nhắc nhở mình phải làm điều này, phải làm điều kia, vì sợ phạm tội và như vậy, họ sợ hãi Chúa thay vì kính sợ Chúa, nên trong cuộc sống họ luôn có sự sợ hãi đeo đuổi họ, mà không biết rằng, chỉ có Lời của Đức Chúa Trời mới ban bình an cho loài người, cả linh hồn và tâm trí mà thôi, vì trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Khi một đứa trẻ thức giấc giữa đêm mà không có đèn sáng, nó sẽ khóc vì sợ hãi thế nào, thì linh hồn chúng ta cũng vậy, trong hoàn cảnh khó khăn mà linh hồn không có sự sáng của Lời Chúa, thì linh hồn đó sẽ sợ hãi như vậy. Đức Chúa Jê-sus phán: *Đang khi Ta còn ở thế gian, Ta là sự sáng của thế gian*. Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jê-sus đã phán: *Ta để sự bình an lại cho các ngươi; Ta ban sự bình an Ta cho các ngươi; Ta cho các ngươi sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi*. Nếu chúng ta giữ Lời Chúa ở trong lòng và làm theo, thì sự bình an trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ gìn giữ lòng của chúng ta được bình an và khi sự bình an của Chúa ngự trong lòng chúng ta thì chúng ta sẽ ở hòa thuận với nhau, vì sự sáng soi nơi tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng và sự tối tăm không thể thắng được sự sáng thật của Chúa. **Kinh Thánh tham khảo:** Lu-ca 1; Giăng 1; Giăng 14;

Ngày 2 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:16 (1)

Chủ đề: *Nguyên xin Lời của Đấng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em đừng đặt mọi sự khôn ngoan.*

Trọng tâm: Lời của sứ đồ Phao-lô không phải là lời khuyên, mà là lời cầu nguyện và làm chứng thật về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời đã có chép trong Kinh-Thánh: *Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ dại dột, lòng người khá nên thông sáng. Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hứa mọi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói lẽ thật; Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời của miệng Ta đều xưng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức. Khá nhận sự khuyên dạy của Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó đáng. Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự sáng tạo - inventions. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về Ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về Ta. Nhờ Ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ Ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự Khôn ngoan của Đức Chúa Trời vốn đã ở trong A-đam, nghĩa là nơi linh hồn loài người, nhưng vì cố tội lỗi của A-đam khiến những sự đó bị cất khỏi loài người. Dầu vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời có quyền ban sự khôn ngoan cho những người nào đẹp ý Ngài, như sự khôn ngoan của Ngài cho những người nào yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì khi Lời Đức Chúa Trời ngự trong lòng của người nào, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ phục hồi thân phận thật của người ấy ở trước mặt Đức Chúa Trời. Khi trong lòng đầy dẫy thì miệng người ấy sẽ nói ra những sự có ở trong lòng mình. Nếu là người kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Lời của Đức Chúa Trời thì môi miệng của người đó sẽ nói ra Lời của Đức Chúa Trời và linh hồn người ấy sẽ được nuôi bằng Lời của Đức Chúa Trời và được bảo vệ bởi Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Lời của Đức Chúa Trời còn được gọi là cây sự sống, là sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời, là hạt giống không hề hư nát, khi được nói ra, nghĩa là được gieo ra, thì hạt giống đó sẽ mọc lên và nếu cây được chăm tưới, được suy gẫm luôn thì cây sẽ sanh bông trái của sự khôn ngoan trong lòng của người ta, được ví là ruộng của Đức Chúa Trời cày, sẽ gia thêm sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ở trong lòng của người đó. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 31; Xuất Ê-díp-tô Ký 36; Thi-Thiên 111; Châm ngôn 8;*

Ngày 3 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:16 (2)

Chủ đề: *Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Trọng tâm của câu 9 phần b này là ngoài việc dạy Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời ra, Hội Thánh cần phải trang bị cho mọi người trong Hội Thánh các chương trình thờ phượng với những bài hát là Lời Đức Chúa Trời chép trong các Thi-Thiên được phổ nhạc thành bài hát ngợi khen Danh Chúa. Vì phần nhiều Thi-Thiên được tác giả cảm động bởi Đức Thánh Linh mà viết cho các thầy nhạc chánh, tức là người soạn nhạc cho ban hát, để hát thờ phượng Đức Chúa Trời trong các ngày Sa-bát, hoặc trong các kỳ lễ. Khi Lời Đức Chúa Trời được phổ nhạc thì dù được nói ra trong khi hát thì vẫn mang ý nghĩa của sự công bố Lời của Đức Chúa Trời, nên luôn có quyền năng để gây dựng, để tôn cao Danh Chúa và Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự đến trong sự ngợi khen của dân sự Ngài, như Thi-Thiên 22 đã chép: *Còn Chúa là thánh, Ngài là Đấng ngự giữa sự khen ngợi của Y-sơ-ra-ên.* Trong bất kỳ hoàn cảnh nào, khi chúng ta ngợi khen Danh Chúa, tôn vinh Danh Chúa, thì Thần của Đức Chúa Trời sẽ ngự đến và khi Thần của Đức Chúa Trời hiện diện, thì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ soi sáng linh hồn của dân sự Ngài và khi linh hồn chúng ta được sự vinh hiển của Chúa bao phủ, thì những sự thuộc về sự sống nơi linh hồn chúng ta cũng được Chúa thăm viếng và ban phúc cho. *Bấy giờ, tại giữa hội chúng, Thần Đức Giê-hô-va cảm động Gia-ha-xi-ên, con trai Xa-cha-ri, cháu Bê-na-gia, chất Giê-hi-ên, chú Ma-tha-nia, là người Lê-vi thuộc về dòng A-sáp, mà phán rằng: Hỡi các người Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem, cùng vua Giô-sa-phát, hãy nghe! Đức Giê-hô-va phán cho các người như vậy: Chớ sợ, chớ kinh hãi bởi có đám quân đông đảo này: vì trận giặc này chẳng phải của các người đâu, bèn là của Đức Chúa Trời. Ngày mai, hãy đi xuống đón chúng nó: kia, chúng nó đi lên dốc Xít, các người sẽ gặp chúng nó nơi đầu trũng, trước mặt đồng vắng Giê-ru-ên. Trong trận này các người sẽ chẳng cần gì tranh chiến; hãy dần ra, đừng yên lặng mà xem thấy sự giải cứu của Đức Giê-hô-va ở cùng các người. Hỡi Giu-đa và Giê-ru-sa-lem! chớ sợ, chớ kinh hãi; ngày mai, hãy đi ra đón chúng nó, vì Đức Giê-hô-va ở cùng các người. Giô-sa-phát bèn cúi sấp mặt xuống đất; và cả Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem đều sấp mặt xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, mà thờ lạy Ngài. Người Lê-vi về dòng Kê-hát và về dòng Cô-rê đều đứng dậy cất tiếng lớn mà khen ngợi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Buổi sớm mai, chúng đều chỗi dậy thật sớm, kéo ra đồng vắng Thê-cô-a; đang lúc chúng đi, Giô-sa-phát đứng tại đó, mà nói rằng: Hỡi người Giu-đa và dân cư thành Giê-ru-sa-lem! hãy nghe ta: Khá tin cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, thì các người sẽ vững chắc; hãy tin các đấng tiền tri Ngài, thì các người sẽ được may mắn. Khi người đã bàn nghị với dân sự, bèn lập những người ca tụng cho Đức Giê-hô-va mặc áo lễ thánh mà đi ra trước cơ binh ngợi khen Chúa rằng: Hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va, vì sự thương xót Ngài hằng có đời đời. Đang lúc chúng khởi ca hát và ngợi khen thì Đức Giê-hô-va đặt phục binh xông vào dân Am-môn, dân Mô-áp và những kẻ ở núi Sê-i-rơ đã đến hãm đánh Giu-đa; và các dân ấy đều bị bại. Ha-lê-lu-gia! Kinh-Thánh tham khảo: 2 Sử ký 20; Thi-Thiên 22; Thi-Thiên 149;*

Ngày 4 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:17

Chủ đề: *Mặc dầu anh em nói hãy làm, cũng phải nhân danh Đức Chúa Jê-sus mà làm mọi điều, bởi Ngài mà tạ ơn Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.*

Trọng tâm: Nguyên văn không chép **nhân Danh**, nhưng là **trong Danh** của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà chữ Danh có nghĩa là **uy quyền, bổn tánh, thanh danh, sự tôn trọng**. Như vậy, nếu một người không ở trong Đấng Christ, không vâng phục các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì người ấy không ở trong Đấng Christ, dù môi miệng người đó nói nhân danh Đức Chúa Jê-sus thì chính người đó sẽ bị phán xét là kẻ nói dối, dù khi Danh Đức Chúa Jê-sus được công bố thì ma quỷ có thể tạm rời đi, nhưng sau đó chúng sẽ trở lại, vì chúng sợ Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ khi đó mà thôi, như Đức Chúa Jê-sus đã phán dạy về Lễ thật này: *Khi tà ma ra khỏi một người, thì nó đi đến nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ, nhưng kiếm không được; rồi nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta mới ra khỏi; khi trở về, thấy nhà không, quét sạch, và sửa soạn tử tế. Nó bèn lại đi, đem về bảy quỷ khác dữ hơn nó nữa, cùng vào nhà đó mà ở; vậy số phận người ấy sau lại xấu hơn trước. Dòng dõi dữ này cũng như vậy.* Nhân Danh Đức Chúa Jê-sus mà làm mọi thứ công việc có nghĩa là người tin Chúa phải luôn ở trong Đấng Christ, là ở trong Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, nghĩa là trong Luật pháp văn tự và trong Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Nhiều người đã ngộ nhận mà giảng rằng, *khi một người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì người ấy đã ở trong Đấng Christ rồi và ma quỷ không thể làm gì người ấy được!* Ở trong tổ chức gọi là Hội Thánh không có nghĩa là người đó ở trong Đấng Christ. Nếu chúng ta đọc Lời Chúa chép trong Khải huyền đoạn 2 & 3 sẽ thấy Đức Chúa Jê-sus Christ quở trách các Hội Thánh, như Lao-đi-xê, nhưng Hội Thánh đó không ở trong Đấng Christ. Trong bảy Hội Thánh được nhắc đến trong sách Khải huyền, chỉ có Hội Thánh Phi-la-đen-phi là được Đức Chúa Jê-sus khen mà thôi, còn lại sáu Hội Thánh khác đều bị Ngài quở trách. Khi chúng ta làm công việc gì, hoặc nói điều gì, thì hãy nhớ mình đã thuộc về Đấng Christ, thì khi chúng ta làm, hãy nói như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy, thì các lời chúng ta đã nói, những việc chúng ta đã làm theo ý muốn của Đấng Christ đó chứng minh chúng ta đang ở trong Đấng Christ vậy, chứ không phải là chúng ta phải nói nhân danh Đức Chúa Jê-sus Christ để làm công việc này hay là nói điều gì, nhưng chính những công việc chúng ta đã làm, những lời chúng ta nói ra đó sẽ chứng minh chúng ta có ở trong Đấng Christ hay không. Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 12; Giảng 15; Khải huyền 2 & 3;